



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 3. Quales, & Quantos viros Avitus faciat Eutichianos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

§. 3.

Quales, & Quantos Viros fidei Catholicæ Defensores Avitus faciat tacitò nomine Eutichianos probrosâ suâ Pontificiæ Homiliæ criminatione.

Quos & quales Viros, & quantos fidei Catholicæ Defensores tam execrabili criminatione audeas appetere, si evigilas, intueri. S. Aug. 1. 1. cont. Jul. cap. 2.

Familiarissimum olim fuit Hæreticis Catholicos foedâ hæresæos agnominatione infamare. Jovinianus Manichæis patrocinari dicebat Catholicos. . . *Arriani Sabellianos nos esse criminantur, Pelagiani nobis Manichæos obijciunt, inquit Augustinus. Julianus opprobriò istò passim lutulavit Augustinum non modò Traducianum, sed & Manichæum vocitans, tum propter originale peccatum, quod pro Catholicâ & cum Catholicâ esse tuebatur, tum propter concupiscentiæ malum, quod contrâ Pelagianos propugnabat. Sed nil moratus Augustinus hocce opprobrium, exertè Julianum petit, ostenditque priùs quantis, & qualibus Ecclesiæ Catholicæ Doctoribus nomine Manichæorum intolerabilem facere non cuncteris, ait, injuriam, & cum me appetis, in quos tela sacrilega faculeris. Id mihi contrâ Avitum pro SS. Clemente præstandum reor, sub cujus Nomine & alij Ecclesiæ Patres Eutichiani Nominis opprobriò appetuntur.*

L. 2. de nupt. & concup. cap. 23.

L. 1. cont. Jul. c. 1.

Atquè imprimis Augustinus inter præclarissimos Occidentalis Ecclesiæ Doctores objecit Ambrosium, utpotè Pelagij encomiò laudatissimum Scrip-

L. 1. cont.
iul. c. 9.

Scripturarum interpretem: Ille, inquit, Doctor meus, tui etiam mali Doctoris ore laudatus Ambrosius. Quem Magister tuus Pelagius tantâ prædicatione laudavit, ut diceret in libris ejus præcipuè fidem lucere Romanam, qui Scriptorum inter Latinos flos quidam speciosus enituit, ita ut ejus fidem & purissimum in Scripturis sensum reprehendere, nec inimicus auderet.

L. 1. c. 3.

Et hunc pariter virum Ambrosium non ab simili ratione objectandum censeo Avito Academico, utpotè laudatum ab illò, ob cuius Auctoritatem, ut perperam jactat, Jansenium tuetur Catholicum, & Pontifices Romanos in malam causam irretitos contumeliosò ore eructat, præamatque Pontificis Romani Homiliam erroris insimulare, quam damnare Jansenii Pentadem tot Apostolicæ Cathedræ Antistitum auctoritate convulsam. Ambrosium, inquam, Episcopum hic sisto, de quo S. P. Augustinus, *Beatum loquor Ambrosium, cujus pro Catholica fide gratiam, constantiam, labores, pericula, sive operibus, sive sermonibus & ipse sum expertus, & mecum non dubitat Orbis prædicare Romanus.* Et ante: *Audi alium excellentem Dei dispensatorem, QUEM VENEROR UT PATREM: IN CHRISTO ENIM JESU PER EVANGELIUM IPSE ME GENUIT.* Quid hic Doctor de formâ Christi redivivi palam edixerit, audiamus: hic vir dum Apostolum ad Corinthios scribentem: *Et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc jam non novimus: in patrocinium adsciscit, ita differit: ergò resurrexit homo, quoniam homo mortuus est: resuscitatus homo, sed resuscitans Deus: tunc si secundum carnem homo: nunc per omnia Deus.* Si nunc per omnia Deus, quomodo forma servi non est reversa in formam Dei? Si autem reversa est forma servi in formam Dei, qui ex vobis sive Magistris, sive alumnis vestris

L. de fide
Resurrect.

In Officio
Dom. V.
post Pascha.

stris ingenio, eruditione, & calliditate præstantes secundum Religionis effata, ab errore Eutichiano liberet hanc periodum pro statu redivi Salvatoris expressam: NUNC PER OMNIA DEUM? nam sicut forma Dei per Incarnationem non est facta per omnia homo; ita nec forma servi per Resurrectionem facta est PER OMNIA DEUS. Durior hic sermo est, si Litteram spectes, quam Clementinus. Et hic, si Divis placet, Eutichianismum sapit. De Ambrosij igitur Ser-mone quid sentis Avite? dic generose, ne cogaris mutare sequentia, idem Sermo etiam Euticheti Patronus est. Sed Augustini nunc te conficiam stylo: *Cernis quam tibi perniciosum sit tam horribile crimen objicere talibus?* Sed non vis Ambrosium esse Eutichianum, sed solum Clementem Pontificem. Sed hic tibi cum Augustino respondet: *Quam mihi gloriosum quodlibet crimen audire cum talibus. Quid nomen delineare niteris meum, & Ambrosium facis tacito nomine Manichæum (dico Eutichianum) si cernis, cerne, & tandem Pelagianam (Jansenianam) linguam deprime, & venerandis Oribus proterva ora submitte.* Quamquam potiori loco Romanæ Sedis Episcopum Augustinus constituerit, dum Mole ingenti aliorum Episcoporum velut agmine facto Julianum obruit: quod & Avito nostro respondeo: *Innocentio quid respondeas (Clementi XI.) qui nihil aliud de hac re sapit, quam quod isti, in quorum te Conventum introduxi: cum his etiam ipse confidet, & si posterior tempore, prior loco.*

Aug. l. 1.
conc. Jul. c. 4.

Et ut ad Eutichiana te Castra propriorem fistam, cur non in S. Chryfologum vertis opprobrium, cur non Sermonem aureum vertis in scori-
riam, qui licet Eutichetis damnator monitor-
que viciniore Euticheti sensisse aut dixisse tibi
videretur, dum de Incarnatione tractaret his
verbis:

558 EXCURSUS CONTRA

Petrus Chry. Sermon. 37. verbis: Nonne Dominus, ut hominis faciem præferret & formam, formam propriæ Deitatis aufugit?

Cur non in Carnotensem Jacula vibras, qui de Resurrectione disserens dicit: Exinanitionem humilitatis ad depositæ altitudinis rediisse majestatem?

Habesne, Avite, aliquid adversus solemnem SS. D. Clementis Homiliam, quod non in Ambrosium, Chrysologum, Carnotensem dicere compellaris? Sentisne, quid audias? Quærisne, quid dicas? Hos Viros tantâ laude inter Episcopos præclaros, tantâ notitiâ famâque conspicuos, de Eutichiano errore, aude, si quid tibi fontis est, criminari.

Si non legeris monumenta eorum, & nesciens fecisti, nunc miseram respue imperitiam: Et si sciens, cur non Sacrilegam deponis audaciam? Quod si consilium meum displicet, age ut placet. Ego enim, etsi correctus fueris, in quo majora mea vota sunt, abundantius, cumulatiusque gaudebo: Et si, quod abominor, in hac pravitate per manseris, ex opprobriis tuis fructum habebit (SANCTISSIMUS CLEMENS NOSTER) & pro se Cælestis mercedis augmentum, & de te misericordis doloris aculeum.

Aug. l. 1. cont. Jul. c. 4. Sit operæ pretium, obsecro te, aspicere illos quodammodo aspicientes te, & mansuetè ac leniter dicentes tibi: Itane nos; fili Avite, Eutichiani sumus? Rogo, quid respondebis? Quibus eos oculis intueberis? Quæ tibi argumenta succurrent? Quæ tuorum argumentorum vel acies vitrea, vel plumbei pugiones in illorum conspectu exeri audebunt? Quæ abs te arma non fugient, nudumque destituent? An fortè dicturus es, neminem illorum te in isto crimine nominasse? Et quid facies, cum tibi dixerint, tolerabilius dente maledico nomina concideres nostra, quam fidem nostram, cujus merito in cælo nomina scripta sunt nostra.

Sed

VEROS JANSENISTAS. 559

*Sed quid dicas, aut quid respondeas, qui etiam
beatum si audeas Innocentium (CLEMENTEM) non
audebis tamen Christi Apostolos dicere Eutichianos. Ibid.*
Non, inquam, discipulum Arcanorum Interpre-
tem, quem dilexit Jesus, qui postquam de Ma-
gistri Divinitate altum intonuit: *In Principio erat
Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat
Verbum*, sublimia ista depressit dicens: *& Ver-
bum Caro factum est*. Nec alterum Apostolum
Doctorem omnium dicentem: *qui cum in formâ
Dei esset, &c. Exinanivit semetipsum formam servi
accipiens*. Et iterum de eodem Redivivo: *etsi co-
gnovimus secundum carnem Christum, sed nunc jam
non novimus*.

Nec ista Catholica & Apostolica Romana,
quæ te regeneravit Ecclesia, Eutichiana fuit, dum
Symbolum tibi proposuit, in quo Christum de-
scendisse de cælo memorat, ubi Christus num-
quam secundum utramque formam fuerat, &
in Ecclesiastico hymno *Jam Christus astra ascen-
derat reversus, unde venerat*. Nec quid affine cum
Eutichiano errore proloquitur in Secreta Missæ
primæ Nativitatis Dominicæ ita Deum depre-
cans: *ut, tuâ gratiâ largiente, per hæc Sacro-
sancta commercia in illius inveniamur FORMA, Missa prima
in quo tecum est nostra substantia. Aut ergo Ma- Nat. Orat.
trem Ecclesiam ab Eutichianâ peste Avitus li- secretâ.
beret, & cum illâ Caput illius, quod non aliter
effatum est; aut cum Capite Matrem jugulet,
& S. Augustini ferulam excipiat: utriusque partis
terrarum fides una est: quia & fides ista Christiana
est, & te certè Occidentalis terra generavit, & L. 1. cont.
Occidentalis regeneravit Ecclesia. Quid ei queris Jul. c. 4.
inferre, quod in eâ non invenisti, quando in ejus
membra venisti? Numquid Manichæa (Eutichiana)
fuit quando ... te peperit?*

§. 4. Avit